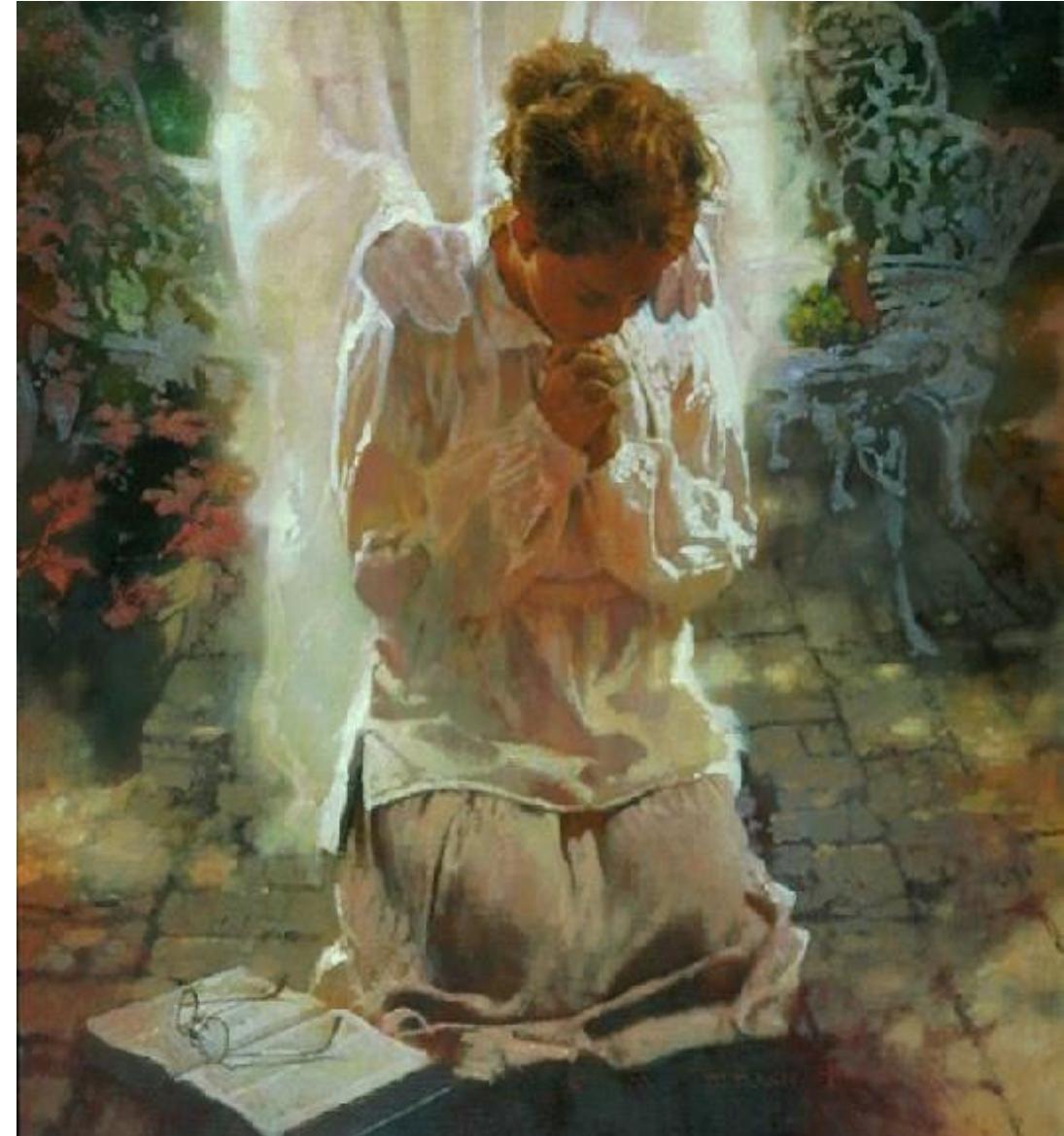
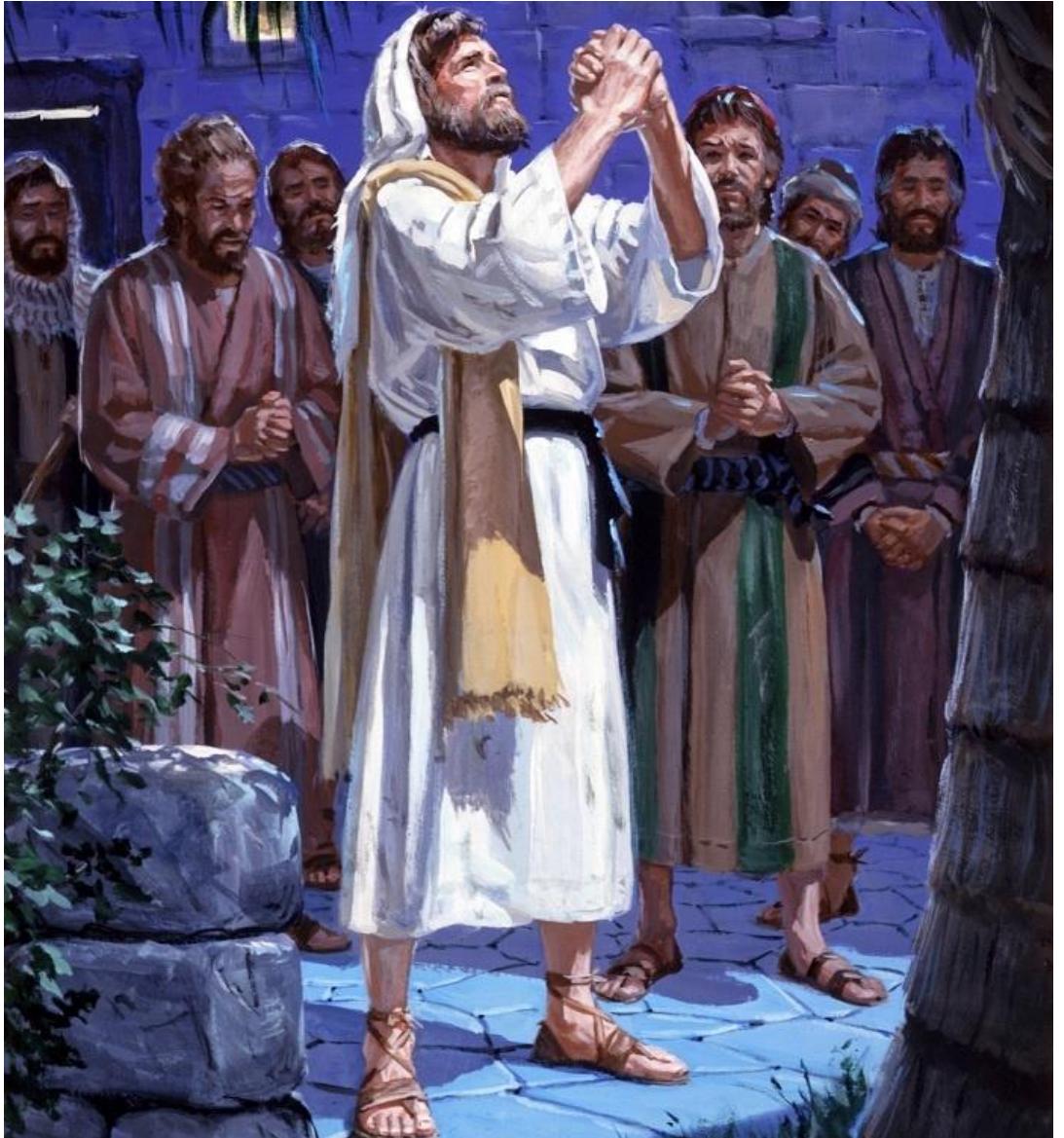

ஜெபிக்க கற்றுத்தாரும்

பாடம் 2 ஜனவரி 13, 2024

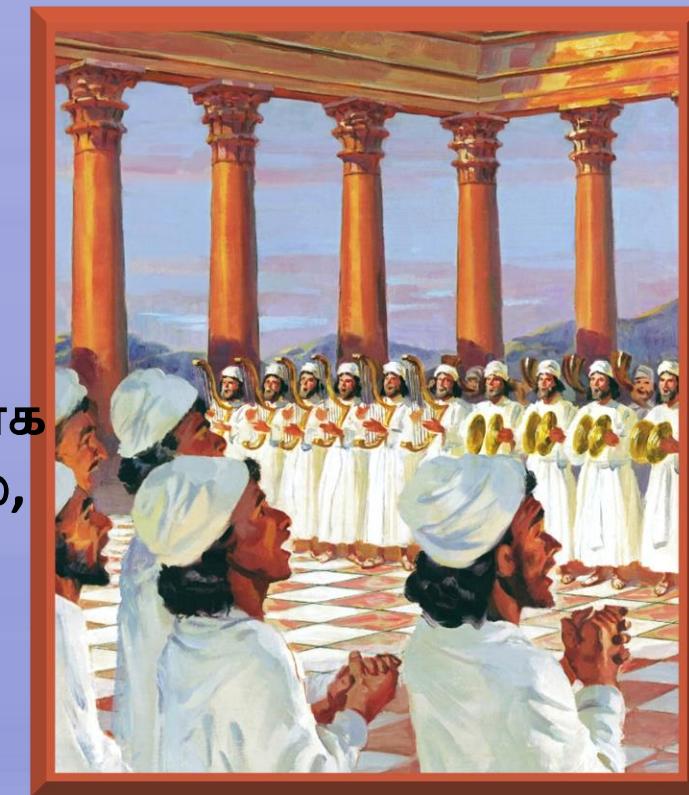

“அவர் ஒரு இடத்தில் ஜைபம்பன்னி முடித்தபின்பு, அவருடைய சீடிரில் ஒருவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, யோவான் தன் சீடிருக்கு ஜைபம்பன்னப் போதித்ததுபோல, நீரும் எங்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும் என்றான்.” (லாக்கா 11:1)

தேவன் இஸ்ரவேலருக்கு ஒரு ஜெப புத்தகத்தை கொடுத்தார்: சங்கீதம். அதன் ஆசிரியர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் இராஜா மற்றும் தேவனை நோக்கி உரையாற்றிய ஆழமான உணர்வுகளை இது வெளிப்படுத்துகிறது. சந்தேகமே இல்லாமல், அந்த உணர்வுகளில் நாம் நம்முடைய சொந்த உணர்வுகளின் பிரதிபலிப்பை காண்போம்.

நீங்கள் சோகமாக இருந்தால், ஒரு சங்கீதம் வாசியுங்கள். நீங்கள் சோர்வாக இருந்தால், ஒரு சங்கீதம் வாசியுங்கள். சந்தேகம் உங்களை தாக்குமானால், ஒரு சங்கீதம் வாசியுங்கள். உங்களுக்கு மன்னிப்பு வேண்டுமானால், ஒரு சங்கீதம் வாசியுங்கள். உங்களுடைய இருதயம் நன்றியினால் பொங்குகிறதென்றால், ஒரு சங்கீதம் வாசியுங்கள். நீங்கள் சந்தோஷமான தருணங்களை கண்ணர்கள் என்றால், ஒரு சங்கீதம் வாசியுங்கள்.

- சங்கீதங்களை கொண்டு ஜெபியுங்கள் (யாக் 5:13).
- கடினமான காலங்களில் ஜெபியுங்கள் (சங் 44).
- விரக்தியின் போது ஜெபியுங்கள் (சங் 22).
- சந்தேகத்திற்கும் நம்பிக்கைக்கும் இடையில் ஜெபியுங்கள் (சங் 13).
- மறுசீரமைப்புக்காக ஜெபியுங்கள் (சங்கீதம் 60).

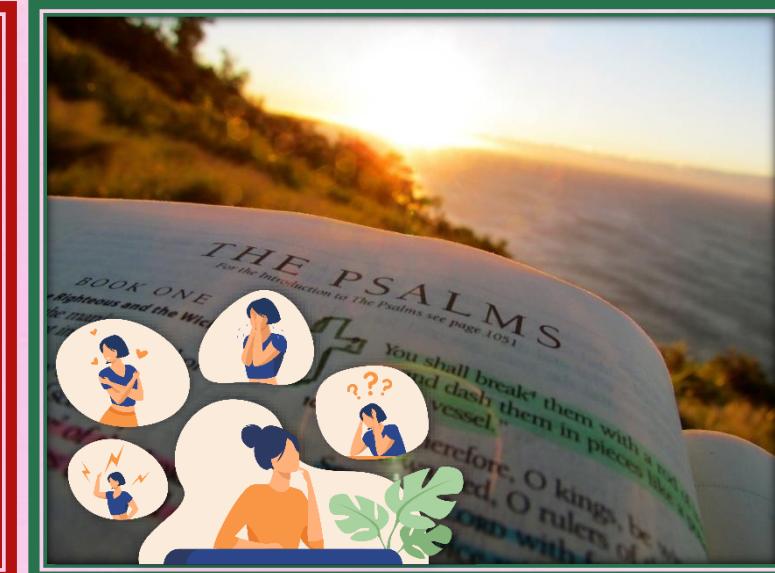
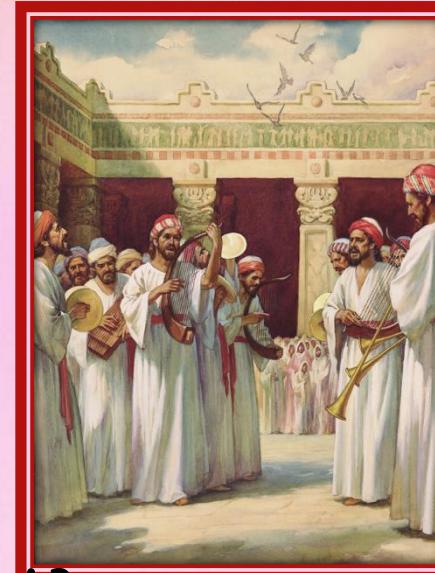
சங்கீதங்களை கொண்டு ஜெபியுங்கள்

“உங்களில் ஒருவன் துன்பப்பட்டால் ஜெபம்பண்ணக்கடவன்; ஒருவன் மகிழ்ச்சியாயிருந்தால் சங்கீதம் பாடக்கடவன்.” (யாக 5:13)

சங்கீதங்களை புகழ்ச்சிப் பாடல்களாகப் பயன்படுத்துவது புலனாகிறது(1நாளா. 16:9); ஆனால் அது அதன் பயன்பாடு மட்டுமல்ல.

ஓவ்வொரு சங்கீதமும் தேவனுக்கான ஜெபமாகும், அது அந்த தருணத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்: புலம்புவதற்கு; நன்றி சொல்வதற்கு; மன்னிப்பு கேட்பதற்கு; தெய்வீக நடத்துதலை காண்பதற்கு; வரலாற்றை நினைவில் கொள்வதற்கு; துதிப்பதற்கு; கோபத்தை காட்டுவதற்கு...

சங்கீதங்களை நாம் எவ்வாறு ஜெபங்களாக பயன்படுத்தலாம்?

சங்கீதத்தை வாசித்து ஜெபியுங்கள்

சங்கீதக்காரன் தேவனிடம் பேசவதை கவனியுங்கள்

அவருடைய ஜெபங்களுக்கான காரணங்களை கண்டறியுங்கள்

உங்களுடைய சூழ்நிலையை சங்கீதக்காரனின் அனுபவத்துடன் ஒப்பிடுங்கள்

உங்கள் உணர்வுகளை தேவனிடம் வெளிப்படுத்த சங்கீதம் உங்களுக்கு எப்படி உதவும் என்று சிந்தியுங்கள்

சங்கீதத்தில் உங்களுக்கு சவாலாக ஏதாவது இருந்தால், அதைப் பற்றி சிந்தியுங்கள்

சங்கீதத்தை இயேசுவுக்கும் அவருடைய இரட்சிப்பின் பணிக்கும் தொடர்புபடுத்துங்கள்

தேவனுடைய வார்த்தையை உங்கள் இருதயத்திலும் மனிதிலும் வைக்கும் படி கேளுங்கள்

கடினமான காலங் களில் ஜெபியுங் கள்

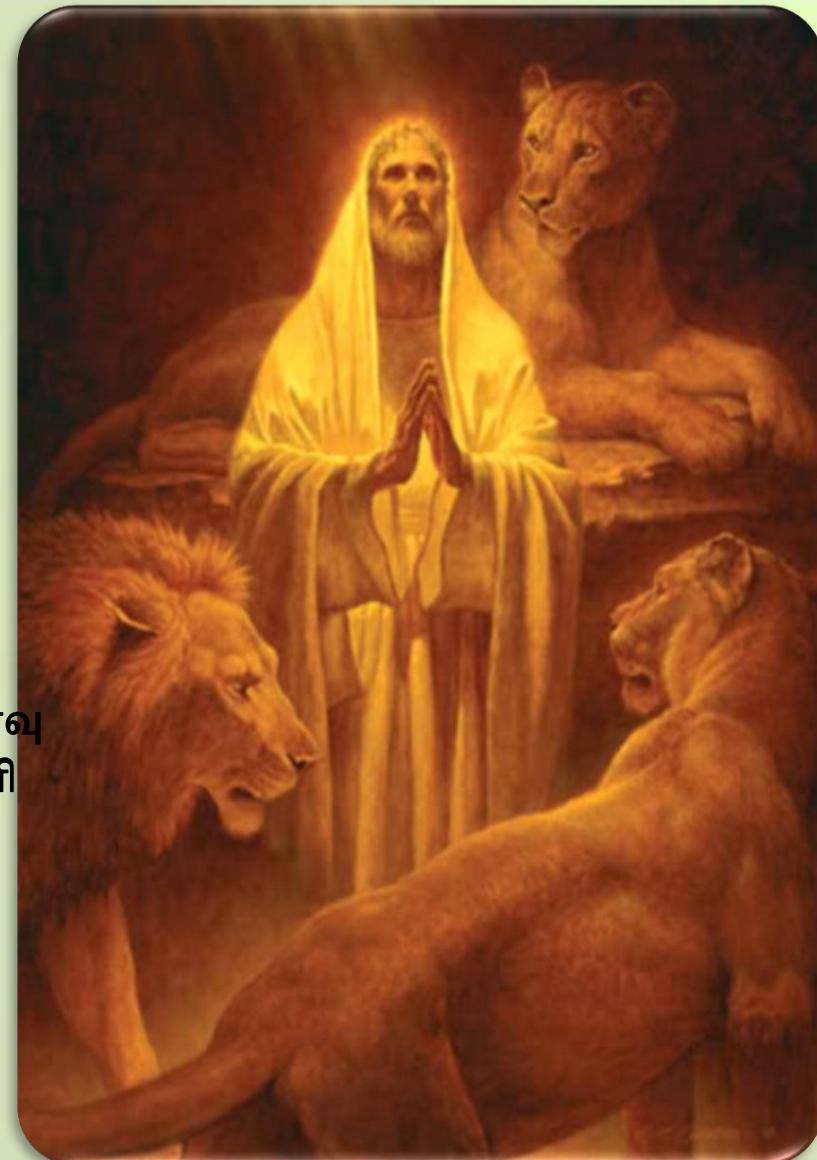
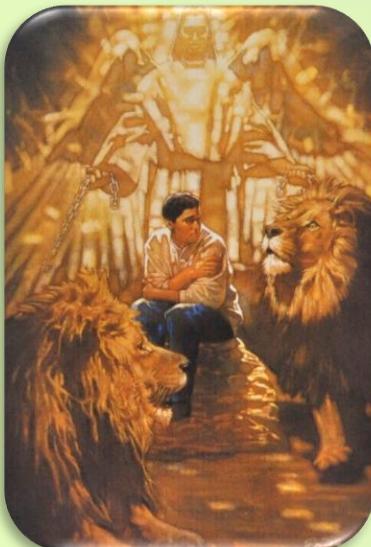
“தேவன் அதை ஆராய்ந்து, விசாரியாதிருப்பாரோ? இருதயத்தின் அந்தரங்கங்களை அவர் அறிந்திருக்கிறாரே.” (சங்கீதம் 44:22)

நீங்கள் தகுதியற்ற கடினமான சூழ்நிலைகளை அனுபவிக்க அனுமதிப்பதன் மூலம் தேவன் உங்களை நியாயமற்ற முறையில் நடத்துகிறார் என்று நினைக்கிறீர்களா?

ஆம், அல்லது இல்லை. ஆனால், அப்படியே இருந்தாலும், அதை எல்லார் மத்தியிலுமோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையிலோ ஜெபத்தில் வெளிப்படுத்துவீர்களா? சங்கீதக்காரன் அதை செய்ய தயங்கவில்லை. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள், நாடு கடத்தப்பட்டார்கள் மற்றும் கொல்லப்பட்டார்கள். எந்த தவறும் அவர்கள் செய்யாத பட்சத்தில் இது அவர்களுக்கு நடந்தது! அவர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாக பாவம் செய்யவுமில்லை, தேவனை விட்டு திரும்பவும் இல்லை (சங். 44:9-19).

சங்கீதக்காரனைப் போல, நாமும் நம்முடைய உணர்வுகளையும் உணர்ச்சிகளையும் தேவனிடத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். நாம் வாழ்கிற சூழ்நிலைகளை தேவனுக்கு தெரியப்படுத்துவோம். எவ்வளவு பெரிய சூழ்நிலையாக இருந்தாலும் சரி தேவனால் மாத்திரமே சரி செய்ய முடியும் என்பதை நாம் அறிக்கையிடுவோம் (சங். 44:1-8), ஏன் அவர் இதை அனுமதிக்கிறார் என்பதை இப்பொழுது நாம் புரிந்துகொள்ளவிட்டாலும் சரி.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, நாம் அதை சந்தேகபடவேண்டாம், பிரச்சனைகள் மற்றும் கஷ்டங்களிலும், தேவன் அன்பானவர் மற்றும் கிருபையுள்ளவர் என்பது நிச்சயம் (சங். 44:26).

விரக்தியின் போது ஜூபியன்கள்

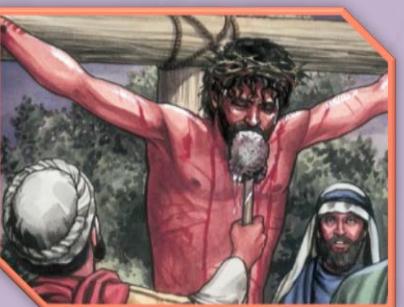
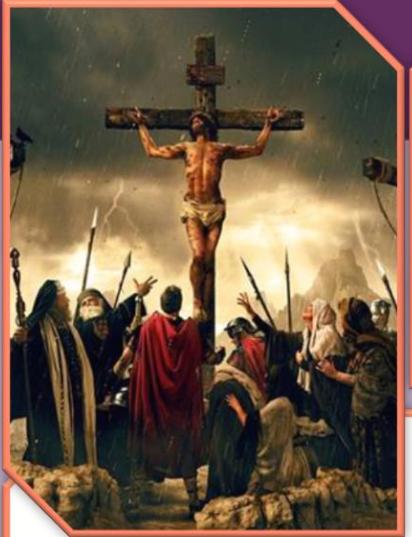
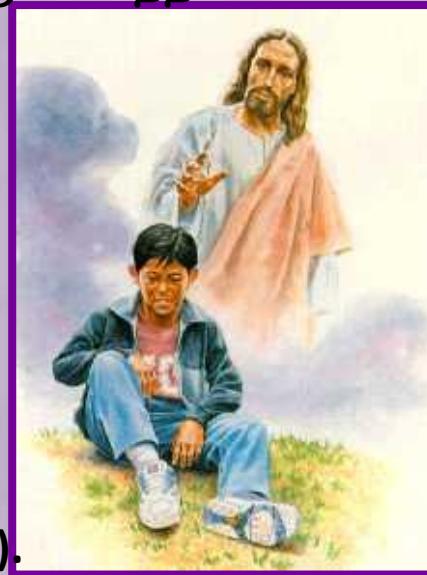
“என்னை விட்டுத் தூரமாகாதேயும்; ஆபத்து கிட்டியிருக்கிறது, சகாயரும் இல்லை.” (சங்கீதம் 22:11)

சங்கீதம் 22:1 உள்ள வார்த்தைகளை இயேசு ஜூபிப்பதாக கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள், அப்போது அவருடைய சீரம் சிலுவையில் தொங்கி கொண்டிருந்தது (சங். 22:14); அவருடைய கைகளும் கால்களும் ஆணிகள் கடாவப் பட்டிருந்தது (சங். 22:16); அச்சுறுத்தும் கூட்டத்தால் சூழப்பட்டிருந்தார் (சங். 22:7-8); வீரர்கள் தனது ஆடைகளை பிரித்து கொண்டிருப்பதை கவனித்து கொண்டிருந்தார் (சங். 22:18); தாகம், அவருடைய மரணத்தின் தருணத்திற்காக காத்திருந்தார் (சங். 22:15); ... நம்பிக்கையில்லாத சூழ்நிலை.

உங்கள் சூழ்நிலை இயேசுவைப் போல வேதனையாக இருக்காது. ஆனால் நிச்சயம் நீங்கள் அவரை போலவே ஒரு கட்டத்தில் நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலையில் இருந்திருப்பீர்கள்.

அது போன்ற தருணங்களில், சங்கீதம் நமக்கு ஜூபிக்க கற்றுக் கொடுக்கிறது, நம்முடைய தற்போது நிலையை தாண்டி பார்க்கிறது, நம் வாழ்வின் மறுசீமைப்பை விசுவாசத்தால் பார்க்கிறது. நாம் சந்தோஷத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் தேவனிடம் திரும்புவதை அது விசுவாசத்தால் காண்கிறது (சங். 22:25-26).

விரக்தியின் போது, தேவன் நம் ஜூபத்தை கேட்கிறார் என்று நாம் நம்பலாம். நாம் அவரை பார்க்கமுடியாவிட்டாலும், அவர் நம் துன்பத்தை பற்றிக் கவலைப்படுகிறார், நம்மை பார்க்கிறார் (சங். 22:24).

சந்தேகத்திற்கும் நம்பிக்கைக்கும் இடையில் ஜெபியுங்கள்

“கர்த்தாவே, எதுவரைக்கும் என்னை மறந்திருப்பீர், எதுவரைக்கும் உம்முடைய முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர்?” (சங்கீதம் 13:1)

தேவன் என்னை மறந்தாரோ? சில நேரங்களில், நம் பதில் ஆம் என்று இருக்கிறது. சங்கீதக்காரன் மிக தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் நம் சந்தேகங்களையெல்லாம் தாண்டி நமக்கு நம்பிக்கையை கொடுக்கிறார்.

சங்கீதம் 13:1-2

அவர் தன்னைப் பற்றிய
அலட்சியத்திற்காக
தேவனிடம் “எதுவரைக்கும்”
என்று கேட்கிறார்

சங்கீதம் 13:3-4

எதிரிகள் மகிழ்யடையாதபடி
தனக்கு பதிலளிக்க
வேண்டும் என்று அவர்
கேட்கிறார்.

சங்கீதம் 13:5

அவர் தேவன் மீது தனது
முழுமையான நம்பிக்கையை
காட்டுகிறார். மேலும் அவருடைய
இரட்சிப்பின் மீதும் நம்பிக்கை
வைக்கிறார்.

சங்கீதம் 13:6

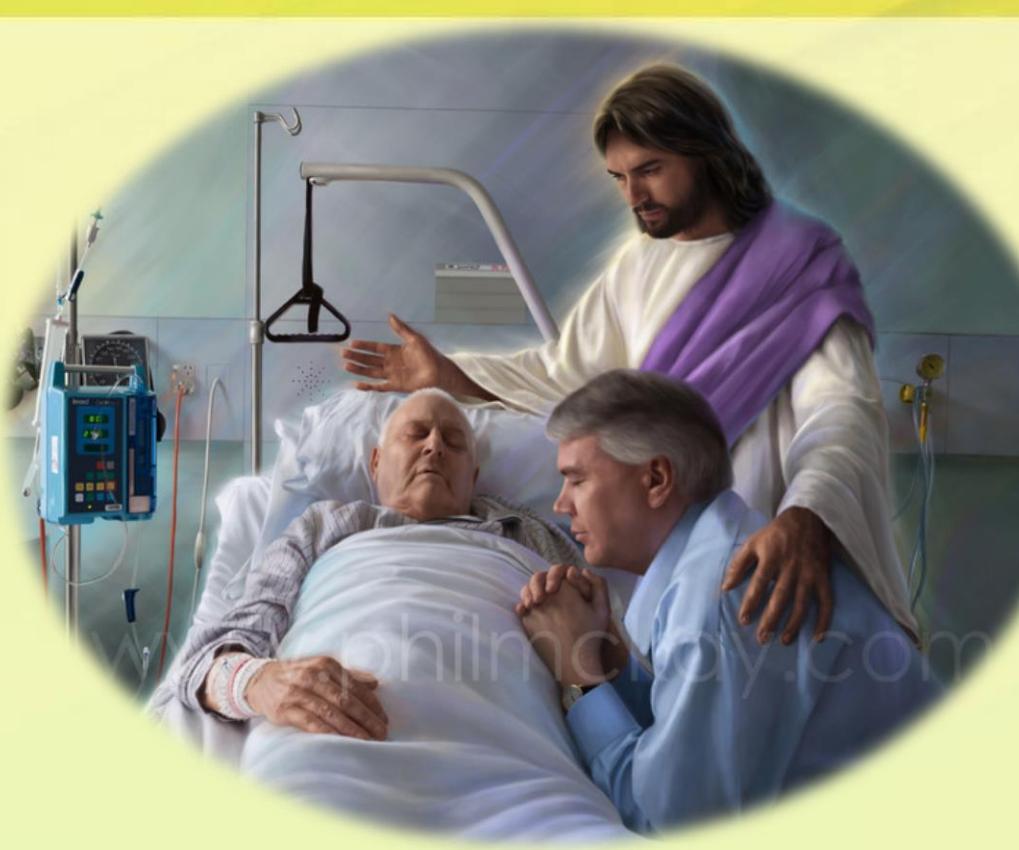
இறுதியாக, அவர் துதி
பாடல்களை பாடுகிறார்.

சந்தேகத்தின் போது, ஆவியானவர் “நம் கண்களை ஓளிர செய்ய வேண்டும்” என்று நாம் கேட்க வேண்டும். அதாவது, நம் சந்தேகங்களை தீர்க்க உதவுங்கள் என்று கேட்க வேண்டும் (சங். 13:3). ஜெபத்தில் தேவன் செய்லபட வேண்டும் என்று நாம் கோருவதும் நியாயமானது என்பதை இந்த சங்கீதம் நமக்குக் காட்டுகிறது. சங்கீதத்தில் உள்ள வாக்குத்தத்தங்கள் நமக்கும் தான் என்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.

மறுசீரமைப்புக்குகாக ஜெபியுங்கள்

“உமது பிரியர் விடுவிக்கப்படும்படி, உமது வலதுகரத்தினால் இரட்சித்து, எனக்குச் செவிகொடுத்தருனும்.” (சங்கீதம் 60:5)

சங்கீதங்களில் புலம்பல் -60ஆம் சங்கீதம் போல - உடல், மனம் மற்றும் ஆவிக்குரிய வலியின் (அல்லது முன்றும் சேர்ந்து) தருணங்களில் வெளிப்படுத்தப்படும் ஜெபங்கள்.

பாடுகள் என்பது நீதிமான்கள் மற்றும் துண்மார்க்கர் இருவரின் அனுபவத்தின் ஒரு பகுதி என்பதை அறிந்துகொள்ள அவை உதவுகின்றன.

இந்த சூழ்நிலைகளைல்லாம் தேவனுடைய கட்டுபாட்டில் இருக்கிறது என்றும் அவர் நம்மை அதிலிருந்து விடுவிப்பார் என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ள அவை உதவுகின்றன (சங். 60:5).

துண்பப்படுகிறவர்களுக்கு இரக்கம் காட்ட நம் துண்பம் நமக்கு உதவுகிறது, உலகம் அசைக்கப்படும் போது தேவனிடம் இரக்கத்திற்காக கெஞ்சுகிற சங்கீதக்காரனைப் போல: “அதின் வெடிப்புகளைப் பொருந்தப்பண்ணும்; அது அசைகின்றது.” (சங். 60:2)

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இந்த சங்கீதம் பின்வரும் காரியங்களை நமக்கு கற்றுக்கொடுக்கிறது:

தேவனை முழுவதுமாய் நம்ப வேண்டும் (சங். 60:11)

உலகத்திற்கு முன்பாக அவரை உயர்த்த வேண்டும் (சங். 60:4)

அவர் கரங்களில் கருவியாக வேண்டும்: “தேவனாலே பராக்கிரமம் செய்வோம்” (சங். 60:12)

“இருள் மற்றும் ஊக்கமின்மை சில நேரங்களில் நம் ஆன்மாவின் மேல் வந்து, நம்மை முழ்கடிக்க அச்சுறுத்தும்; ஆனால் நம் நம்பிக்கையை நாம் விட்டுவிடக்கூடாது. உணர்வோ உணர்வில்லாமையோ இயேசுவின் மேல் நம் கண்களை நிலைநிறுத்த வேண்டும். நமக்கு தெரிந்த ஒவ்வொரு கடமையையும் உண்மையுடன் செய்ய முற்பட வேண்டும், பின்பு நாம் தேவனுடைய வாக்குறுதிகளில் அமைதியாக ஓய்வெடுக்க வேண்டும். [...]”

நேற்று நாம் உணர்ந்த அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் இன்று உணராமல் இருக்கலாம்; ஆனால் நாம் விசவாசத்தினால் கிறிஸ்துவின் கரத்தை பற்றிக்கொண்டு, ஒளியில் இருப்பது போல் இருளிலும் அவரை முழுமையாக நம்ப வேண்டும்”